

gerne er begjært af Witth, Poulsen, Nothe, Usting, Wikens, Hall, Kampmann, L. Hansen, Skau, Christiansen, Fuglede, J. Knudsen, P. Pedersen, F. A. Hansen og Ottesen.

Med 44 Stemmer mod 30 vedtoges det derpaa, at Afslutning ikke skulde finde Sted.

**Formanden:** Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds har Ordet.

**Sjæberning:** Dersom jeg forstod den næstfste ærede Taler ret, saa var det mig, han sigtede til, da han begyndte med at sige, at man kastede Skygge paa en heel Stand; dersom dette var hans Mening, saa har han aldeles feilagtig opfattet mine Uttringer. Jeg har ikke kastet Skygge paa nogen Stand, men jeg vil meget gerne troe, at den ærede Rigsdagsmand ikke har kunnet forstaae det, jeg har sagt. Jeg hentydede nemlig til, hvorledes Procuratorinstituttet var bestaent, da det blev oprettet, og hvorledes det havde udviklet sig i Tidens Løb. Jeg vil meget gerne troe, at han ikke har forstaaet det, idet han ikke har vidst, hvorledes Institutet var bestaent, da det blev oprettet, og saaledes vil jeg med stor Forsnøielse bære den falske Skygge; som han har søgt at kaste paa mit Foredrag. Jeg har tvertimod sagt, at Procuratorstillingen ved Udviklingen har friggjort sig fra den mere indskrænkede Form, som var Procuratorerne tiltænkt som simple Embedsmænd i Retten, og at de derimod mere have stillet sig paa Parternes Side og mere føre Sagerne som Parternes Fuldmægtige, og deri troer jeg, de have gjort rigtigt; men derved er ogsaa hele Procuratorvæsenet i den Betydning blevet en mere fri Haandtering, og det er for Diebliffet kun en Formjag at betragte dem som kongelige Embedsmænd. Jeg troer, at man ogsaa har taget feil, naar man har meent, at det, hvorfor man ikke meddeelte flere Bevillinger, var for derved at sikke de Bedkommende deres Levebrød; thi det har man idetmindste ikke naaet, og det er aldrig blevet naaet under lignende Omstændigheder; det er et Forsøg, som er gjort i alle mulige Retninger. Ved at bruge Ordet Haandtering her, bruger jeg det paa ingen Maade for derved at kaste nogen som helst Skygge paa Procuratorernes aandelige Virksomhed, men kun for sammenligningsviis at sige, at, hvor man saaledes har

villet talle de Mænd, som skulde udføre en eller anden Bestilling, for derved at sikke dem en større og sikkrere Levevei, der har man kun sikket den for Nogle; og Andre ere dog blevne ved i den samme Bestilling at være i Fattigdom, og det viser sig ogsaa med Hensyn til Procuratorerne. Vilde man altsaa nu opretholde noget Saadant, saa skulde man tillige tillægge dem en saadan Løn, at de vare forsørge, og derved skaffe dem den Uafhængighed, som de bør have, naar de skulle nyde den Art Tillid, som man vil tilsikre dem; naar man siger, vi ubnævne kun Faa, fordi vi ville have, de skulle have et Levebrød og derved være sikkrere — saa skal man skaffe dem et Levebrød og derved gøre dem sikkrere. Det vilde i en væsentlig Grad forbedre Standen, men det er den Mellemting, som nu er imellem Frihed og Ansættelse, som er vrang, og naar denne Sag kom til næste Behandling, saa vilde det komme til en Undersøgelse. Skulle vi have Procuratorer i Retterne, der skulle være Embedsmænd og nyde den Tillid, som det kan give dem, saa skulle de være saaledes lønede, at de idetmindste ikke have Næringsforger, naar Folk ikke ville give dem Forsretninger, naar de enten ikke kunne blive brugte som Commissionairer eller paa anden saadan Maade eller ikke ville beskæftige sig dermed. Det er meget rigtigt blevet bemærket her, at de fleste Procuratorer ikke leve af deres Virksomhed ved Domstolene, men det er Skade, at de ikke leve deraf. Det skulde, saa at sige, være en Uresssag for den, der vilde være Procurator, at han gjorde den egentlige Sagføring til sin Hovedsag, og lod det hele Commissionairvæsen ligge ved Siden af; der er Intet, som i den Grad skader Sagførerstanden og Sagførervæsenet mere end at det at være Commissionair; at være Pengeomsætningsmand, er Procuratoren vigtigere, end det at være en god Sagfører. Jeg skulde ikke være gaaet saaledes ind paa denne Sag, naar ikke den næstfste ærede Taler havde bragt Sagen til Forhandling paa den Maade, han har gjort det; hvis han havde ladet Sagen gaae sin Gang til første Behandling og der var fremkommet med sine Indsigelser mod Sagen, saa havde vi undgaaet den lange Forhandling nu.